

[Ole Vig Jensen]

opfattelse af, at vi hermed svækker arbejdsformidlingens muligheder for at anvise unge beskæftigelse. Tværtimod har vi den opfattelse, at man ved nu at fritage arbejdsformidlingen for denne del af opgaven øger mulighederne for andre grupper ledige, og kommunerne får som sagt friere og bedre muligheder for at skabe aktiviteter med det specielle formål at sætte de unge i gang enten med uddannelse eller beskæftigelse. Vi har tiltro til, at kommunerne vil gøre det, og vi stemmer for lovforslagets endelige vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil ikke rette en utak til hr. Ole Vig Jensen, da han åbenbart er den eneste, der vil gå ind i debatten om disse ting. Det har været svært at opnå at få en egentlig dialog. Når man taler om at tage det seriøst, vil jeg omvendt spørge: hvilken indsats har man gjort for at få skabt en seriøs debat? Vi har ønsket at sætte fokus på de spørgsmål, der har været rejst, og det har vi gjort ud fra de forudsætninger, som hr. Ole Vig Jensen og undervisningsministeren har opstillet her i folketinget, og som ikke var valggas, nemlig regeringens eget ungdomsprogram. Når vi nu ser, hvordan dette bliver mishandlet, er det svært at vende den seriøse kind til.

Det er også svært at være seriøs, når man får nogle meldinger rundt omkring fra de svagest funderede kommuner, som siger, at de på baggrund af deres økonomiske situation ikke har været i stand til at leve op til loven. Og kommunernes situation er jo ikke forbedret, hr. Ole Vig Jensen; tværtimod, ser det ud til, den er forværret. Så det seriøse tager vi meget gerne op.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Der er ikke sket noget under udvalgsbehandlingen mellem anden og tredje behandling, som har ændret VS' holdning til dette lovforslag.

Et helt centralt spørgsmål er stadig væk kommunernes lovforpligtelse til at afsætte et bestemt beløb pr. indbygger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Kommunerne er nu ganske vist blevet forpligtet til at afsætte et beløb i en overgangsperiode på ét år, i 1986, men det står 100 pct. åbent, hvad der skal ske i de efterfølgende år. Det vil sige, at

man kan risikere, at der ikke sker ret meget, og loven skal først til revision i folketinget i folketingsåret 1989-90.

Vi skal også her endnu engang kraftigt påpege, at 53 kommuner i 1983 faktisk brugte over 5 pct. mindre end det lovpligtige beløb, selv om kommunerne faktisk skulle indbetale den del af det lovpligtige beløb, som de ikke forbrugte, til staten.

De radikale, siger hr. Ole Vig Jensen, har stor tiltro til de enkelte kommuner. Det kan man nok også have til mange, men de tal, jeg har trukket frem, viser, at der er mange kommuner, som ikke vil bruge de nødvendige penge til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Man skal jo heller ikke glemme den vanskelige situation, mange kommuner står i med beskæringerne af bloktilskuddene.

Regeringen har med sit lovforslag lagt op til, at det politiske slagsmål om omfanget af ungdomsarbejdsløshedsbekæmpelsen skal decentraliseres, skal foregå ude i kommunerne. Det er altså en form for decentraliseret indkomstpoltik over for de ungdomsarbejdsløse, man lægger op til.

Dette, kombineret med bortfaldet af kommunernes udvidede mulighed for at producere til afsætning, betyder, at VS anbefaler, at lovforslaget forkastes. Det var netop den udvidede mulighed for produktion til afsætning, som vi fandt god og perspektivrig i jobkabelsesloven.

Der er også andre skønhedspletter i lovforslaget: arbejdsdirektøren har stadig væk bemyndigelse til at fastsætte særlige lønvilkår, dvs. lønvilkår under overenskomstmæssige vilkår. Man opererer stadig væk med en øvre grænse på 25 år og en nedre på 18 år.

Nu var fru Lilli Gyldenkilde inde på de få unge under 18 år, det drejer sig om, som man ikke engang har kunnet tage sig af, men der er faktisk et stadig stigende antal arbejdsløse mellem 25 og 30 år. Eksempelvis har arbejdsmarkedsnævnet i Ribe påpeget, at arbejdsløsheden for dem er på niveau med arbejdsløsheden for aldersgruppen mellem 20 og 25 år, og at man i de kommende år, hvor de nuværende store ungdomsårgange rykker op i alderspyramiden, og hvor erhvervsfrekvensen for kvinder stiger, må forvente, at specielt arbejdsløsheden for kvinder i aldersgruppen mellem 25 og 30 år stiger. Men de er igen ladt i stikken.